

DE DROOM VAN FRANCISCUS

Door Broeder Mariano Di Vito OFM Cap.

Met het nieuws op de televisie en de krantenkoppen worden we 's morgens al sinds lange tijd met dezelfde berichten gewekt: de economische crisis die heel de Westerse wereld in zijn greep heeft en de vele opeenvolgende kleine of grote manoeuvres om faillissementen te voorkomen waarbij economieën zouden omvallen waarvan altijd gedacht werd dat ze onwankelbaar waren. Net als bij een tsunami waar de golven in de oceaan ontstaan en niet te voorkomen is dat ze plotseling het land bereiken en wolkenkrabbers en huizen neerhalen. Het is onontkoombaar dat een economische omwenteling uitloopt op verwarring met desastreuze gevolgen. Niet alleen in de financiële wereld, maar met name in het alledaagse leven van miljoenen gezinnen, kleine bedrijven, jongeren en van de meest kwetsbaren. De lichtjes van de kerstversiering en de opgetuigde kerstbomen waarmee huizen en steden worden gedecoreerd kunnen en mogen niet een rookgordijn worden waarachter de huidige crisis schuilt. Dat zou ons ervan kunnen weerhouden om de situatie serieus te nemen en de noodzakelijke volharding en besluitvaardigheid aan de dag te leggen. Waar moeten we beginnen? En wie kan ons de weg wijzen?

Het is zeker waar dat iedereen moet doen wat hij kan: politici, eco-

nomen, zakenmannen, regeringen, financiële instellingen etc. ...; maar we moeten niet te snel denken dat we de oplossing hebben of iets op ons nemen dat ons kunnen te boven gaat. Maar we kunnen wel onze blik verscherpen en zo ontvankelijker worden voor de tekenen of aanwijzingen die een ommekeer van de situatie teweeg zou kunnen brengen. Ik denk bijvoorbeeld aan dat wat 25 jaar geleden in Assisi gebeurde en kort geleden werd herdacht (27 oktober jl.). De "geest van Assisi" wordt de mensheid voorgehouden waarbij meer wordt gekeken naar de fundamentele eenheid van de mensen dan naar de grote verschillen.

Met als doel een aantal onuitwisbare paden opnieuw te ontdekken en opnieuw te begaan: de mens is superieur aan structuren, ongeacht of deze economisch, nationaal, cultureel, godsdienstig of anderszins zijn; de onbedwingbare behoefte van de "geest", de verwerping dat oorlog een oplossing kan zijn voor conflicten en strijdpunten die niet altijd te vermijden zijn; het niet langer uitstellen en in evenwicht brengen van de vele arme en uitgebuite landen met de rijkere landen die de exploitanten zijn van het grootste deel van de rijkdommen van de planeet. En tot slot het vertrouwen te ontvangen van het licht van de Geest.

Benedictus XVI wilde ons die 27^e

oktober 1986 in herinnering brengen, ons voorhouden en opnieuw aan onze wereld in verwarring en ontmoedigd de "boodschap" van het stadje van Franciscus tegenwoordig stellen. Meer nog de "boodschap" van Franciscus, die geld en macht verwierp en wees op een andere weg die van solidariteit, respect voor de schepping en waarbij de mens centraal staat, ondergedompeld in het licht van zijn Schepper.

Toen Pater Pio in december 1918 zijn kerstgroet schreef voor zijn geestelijk leidsman Pater Benedetto, wenste hij hem dat zijn hart de kribbe mocht worden van de Verlosser, omgeven door bloemen waarin Hij "kon rusten zonder het geringste ongemak en zonder enig lijden voor 'Zijn uitgaan van de Vader in de wereld' (Johannes 16,28)."

Jezus, de Zoon van de Almachtige, koos deze wereld van ons als zijn thuis, "en heeft onder ons gewoond" (Johannes 1,14). St. Franciscus en Pater Pio wijdden hun leven toe, te beginnen met hun eigen hart, om deze wereld te maken tot een waardiger plaats om God de Zoon te ontvangen. Want waar sprake is van een waardige plaats voor God zijn volgens Franciscus' "droom" ook oneindige en overvloedige horizons voor de mens! Zalig Kerstmis voor u vanuit Pater Pio's en St. Franciscus' "droom".